

Arne Larsen: Vi er vist nu kommet til dagens politiske højdepunkt, hvilket også fremgår af det store fremmøde i det høje ting på nuværende tidspunkt. Her fremsætter regeringen et virkelig selvstændigt og epokegørende reformforslag — et lovforslag, som den tidligere regering hverken har lod eller del i: et forslag om museumsbaner. Mærkeligt nok er det ikke omtalt i åbningstalen; men der kan jo henad vejen dog komme nogle gode og lyse ideer fra regeringens side.

Socialistisk folkeparti har intet principielt at indvende mod museumsbaner; det kan sikkert for mange mennesker være både interessant og fornøjeligt i deres fritid at beskæftige sig med veterantog, og vi vil ikke lægge hindringer i vejen for en sådan livsudfoldelse. Den kan for mange mennesker have en stor betydning, ligesom det selvfølgelig af turistmæssige og rekreative grunde kan være rart med sådanne udflygtsbaner. På den anden side er det selvfølgelig rigtigt; at disse museumstog bør underkastes et vist tilsyn, og at der må sikres en i alle henseender forsvarlig drift på disse baner, og det er det, lovforslaget tilsigter. Vi har intet at indvende imod lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil gerne takke for den særdeles gode modtagelse, lovforslaget har fået.

Det er en pudsigt sag i den forstand, at man kan spørge sig selv — og det har jeg da også måttet spørge om — om det virkelig var nødvendigt at gå denne vej for at klare et problem, som jeg i og for sig har indtryk af — det har også vist sig under drøftelsen her — at alle var enige om bare skulle ordnes på en eller anden måde. Men det, der er begrundelsen for lovforslaget, og som dermed også ligger bag ved bestemmelsen om, at det er kommunerne, der skal have tilladelsen, er, at selv om det jo sådan set ikke er noget større problem, må man stadig væk erkende, at hvad enten det hedder museumsbane eller veteranbane eller en anden slags jernbane, gælder det nu engang om på skinner, som det så strengt hedder, at køre over offentlig vej. Det må derfor erkendes, at der er et trafikalt hensyn, og at der også kan ske ulykker med en museumsbane. Jeg vil altså ikke helt være med til sammenligningen med rutschebanerne,

som jeg ikke uden videre, selv om vi nærmer os juletiden, ville finde det rimeligt at betragte som trafikale problemer i forhold til offentlig vej.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i detaljer. Det eneste af det, der er sagt her, der virkelig kan være grund til at overveje, må være det spørgsmål, om man helt entydigt skal lade ejerforholdet ligge på kommunale hænder. Det har været vores opfattelse, og det kan der godt gives begrundelser for. Der er jo to muligheder: enten kan man inden for denne form for ejerforhold respektere det fredningsmæssige og andet, for det er jo et spørgsmål om, hvem der ejer selve banelinjen og sporene, eller også må man finde en eller anden ventil, så man kan tilgodese noget af det, der er gjort opmærksom på. Det vil jeg gerne være med til at drøfte i udvalget.

Jeg ved, at der er interesse i at få en relativt hurtig afklaring af disse ting, og derfor takker jeg for tilsagnet om, at det skal være en hurtig udvalgsbehandling. Også det vil jeg gerne medvirke til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om tilskud til de offentlige veje.

(Lovforslaget (nr. 70) findes i tillæg A. sp. 1629, fremsættelsen i tidenden sp. 1577).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Vor gruppe kan tiltræde det lovforslag, der her er fremsat. Det er en logisk følge af regeringens beslutning om indførelse af fastprissystemet, således som dette er fastlagt i cirkulæret fra juni måned. Det er ganske naturligt, at der skaffes lovhjæmel